

[Finansministeren.]

vore eksportkonjunkturer ved indenlandske omkostningsstigninger, som løber løbsk for os, og som medfører, at eksporten ikke kan klare sig. Det kan vi ikke være bekendt. Vi kan ikke være det bekendt over for de mennesker, hvis beskæftigelse er afhængig af eksportkonjunkturerne, vi kan ikke være det bekendt over for de forbrugere, hvis levestandard er afhængig af prisniveauet herhjemme, og derfor må vi føre den politik, vi gør.

Så spørger hr. Grünbaum — og det er jo hans hovedsynspunkt med hensyn til forslaget om udskrivningsprocenten, for det, han sagde tidligere, var jo snarere vendt mod momsforhøjelsen, mod de ekstra statsindtægter, der skal komme — hvorfor skal udskrivningsprocenten vedtages nu? Vi drøftede det ved første behandling, vi har drøftet det i udvalget, og jeg vil gerne give en redegørelse så kort, som jeg kan, derfor.

Det har i alle de år, vi har arbejdet med kildeskatteforslag i folketinget — og disse forslag var jo ikke foranlediget af de tre nuværende regeringspartier — været en given ting, og både Poul Hansens kildeskatteforslag og hr. Grünbaums kildeskatteforslag fra 1967 byggede på dette: at man fastsatte udskrivningsprocenten om foråret, at man havde den klar, således at systemet kunne køre til efteråret, hvor kortene og trækprocenterne osv. skal gøres bekendt for befolkningen. Vi vidste det altså alle sammen, da kildeskatteordningen blev vedtaget. I fjor, da man første gang skulle fastsætte udskrivningsprocenten, gjorde man det den 13. maj 1969 ved et ændringsforslag fra den daværende fungerende finansminister til det udvalg, der behandlede udskrivningsloven, og det blev vedtaget her i tinget den 13. juni. Der var ikke på det tidspunkt nogen, der sagde: ja men det kan vi udskyde. Den diskussion var slet ikke oppe i fjor. Man erkendte, at det måtte vi gøre inden folketingets sommerferie for at få kildeskattesystemet til at køre eller i hvert fald, for at man kunne sige, at nu havde folketinget gjort, hvad det skulle gøre i forbindelse med kildeskattesystemet. Dengang var socialdemokratiet ikke inde på, at det var usagligt og uforsvarligt at fastsætte udskrivningsprocenten før sommerferien. Dengang var socialdemokratiet inde på, at man i stedet

skulle fastsætte procenten til 82, da følte man sig overbevist om, at vi kunne nøjes med 82 pct. i udskrivning mod 95, som regeringspartierne og regeringen foreslog.

Den sikkerhed, man havde på det tidspunkt, har man altså ikke i dag, og hr. Grünbaum sagde: jeg vil slet ikke diskutere procenten. Det gør selvfølgelig en debat om dette lovforslag forholdsvis formålsløs, da lovforslaget kun indeholder selve procenten. Det gør, at vi kommer til at stå og diskutere alt muligt andet, nemlig procedurespørgsmål og alt sådan noget. Men hvorfor havde man ikke den indvending imod de 82 pct. i fjor? Hvorfor var man i stand til i fjor at foreslå en udskrivningsprocent på 82? Og hvis man så i dag ville sige: ja men vi har lært af i fjor, vi har lært, at det var forkert af os at sige 82 i maj 1969, det var selvfølgelig forkert, det kan vi godt se nu — ja, så var det dog en erkendelse, så var det da noget, vi kunne tage som udtryk for, at man erkendte, at det ville være bedre at vente. Men jeg tror, at hvis vi skal vente og have rimelig tid til fastsættelse af udskrivningsprocenten, så kræver det faktisk enten, at vi når så langt frem med vort EDB-system og med kildeskattesystemet, at vi har en længere arbejdsmulighed i oktober til det, eller at folketinget omlægger sin arbejdsperiode, og det vil jeg gerne sige igen og igen: det er ikke kildeskattesystemets skyld, at folketinget holder ferie i juni, juli, august og september. Folketinget skal efter grundloven mødes den første tirsdag i oktober, og så længe kildeskatteeksperterne siger, at den 10. oktober er ultimofristen for fastsættelse af udskrivningsprocenten, kan vi alle se, at så bliver der overordentlig lidt tid til en virkelig tilbundsgående drøftelse af udskrivningsprocenten. Hvis man kunne tænke sig, at folketinget lagde sit arbejde således til rette, at man i fremtidige år — og det kan jo overvejes i folketinget — holdt sin friperiode på et tidligere tidspunkt og i stedet for tog en samling i september måned, hvor man drøftede de økonomiske problemer, der er forbundet med udskrivningsprocentens fastsættelse, ja, så ville det måske være en rigtigere arbejdsform. Men med den arbejdsform, folketinget har valgt, tror jeg, man må indstille sig på, at vi ligesom i fjor må gøre os færdig med denne vedtagelse, inden folketingets arbejdsperiode slutter. Det